

Balk e.o. november 2024

Beste leden,

De Nijlsbrief komt een week eerder dan normaal. Dat komt omdat het magazine eerder wordt bezorgd. De uitgave van ANBO-PCOB magazine wijkt af van de bezorging van het KBO-PCOB magazine. Bij de laatste zat meer regelmaat in. Onze volgende bijeenkomst is op

20 november

Dan neemt mw. Nieske Coster út Menaam ons mee naar het Noorden van Scandinavië.

Koffie en thee

Voor alle duidelijkheid. Een kop koffie of thee kost € 2,00 per kopje. Daar komt dan wel een koekje bij.

RABO Clubsupport

Raboleden hartelijk dank voor uw stem op onze PCOB. Wij hebben een bedrag van € 103,29 overgemaakt gekregen. Dat is wel een derde minder dan vorig jaar, maar toch is dit mooi meegenomen. Nogmaals hartelijk dank voor uw stem.

Verslag van Sibbele Hylkema, pater bij de Papoea's.

Om 14.00 uur opende de voorzitter de vergadering door ons allen hartelijk welkom te heten. Het aanvangslied was Lied 308 : 1, 2, 3 en 4, waarna gebed volgde. De lezing was uit Matheus 28 vers 16 t/m 20 en enkele woorden erover. Daarna zongen we Lied 474 : 2 en 3 en Anneke begeleidde dat met orgelklanken.

Huishoudelijke mededelingen: de ANBO-ers hadden een email ontvangen met een uitnodiging om hier aanwezig te kunnen zijn. De RABOsupport had 50 Euro minder opgebracht te weten 103,29 Euro. In St. Nyk was de zaal vol waaronder 22 leden uit Balk. Er lagen folders over bewegen = Fit zijn en Valprefentie. De verkeersquiz gaat niet door en daarna was het pauze.

Ida Hylkema, journalist, út It Heidenskip verhaalde over haar omke Sibbele, wat die allemaal beleefd had. Hij kwam uit een groot RK-gezin en ging naar de school en kerk te Blauhûs. Hij wist al vroeg, wat hij wilde worden en dat was pastoor. Op zijn 12e ging hij naar het Klein Seminar in Apeldoorn (klooster). Daar kon hij niet aarden, want hij mocht maar 3x per jaar naar huis. Daarna naar Megen bij de Franciscanen. Daar bracht hij zijn schooltijd door en privétijd bij een gezin. In 1956 ging hij naar het klooster van de Franciscanen. Minnebroeders in pij en op blote voeten in de sandalen. Thuis bij heit en mem was hij ook in pij. In 1959 werd hij tot priester gewijd. Hij wou graag naar het buitenland. In 1960 ging hij naar Nieuw Guinea. Hij mocht een missiepost stichtten in de rimboe. Dat het een rimboe was, zagen we op de foto's op 't scherm, die vergezeld werden met de lezing van Ida. Echt een heuvellandschap met dichte bossen. Handmatig moest hij met werktuigen + bevolking een vliegveld aanleggen en woonvertrekken + kerk bouwen. Om

de bevolking te begrijpen kostte heel wat handen en voetenwerk, want hij was hun taal niet machtig. Hij zat 3 dagen lopen van de missiepost van pater Eelke Mous en 9 uur van de 1ste post die veel kleiner was. Met voorwerpen (kralen) en werktuigen (hakmes) werden de helpers betaald. In 1963 was 't vliegveld klaar en de kleine vliegtuigen konden landen met hulpgoederen. Via een zender werden 's morgens 9 uur de nieuwtjes bekend gemaakt. Door 'roken' had hij contact met de bevolking. Via kleine papiertjes en wat grotere vellen werd de taal geleerd. Alles werd zo goed mogelijk genoteerd. Hij was voorganger in de kerk en er kwam veel jongelui. Het eten verbouwde hijzelf en penicilline bleek een levensreddend middel te zijn. Hij leed een primitief bestaan, woonde in een schamele hut, had een tafel en stoel.

Na de 2e pauze was Hylkema op een andere plek van het land. Eerst in 1967 kwam hij met verlof in Nederland. In 1969 werd hij overgeplaatst naar het wisselmeren gebied, wat al veel verder ontwikkeld was. Hij voelde zich er niet thuis bij de paters en kon ook de taal en gewoontes niet van de mensen. In 1990 is de familie bij hem geweest. Ze zagen daar ook,

dat hij een einzelgänger was. Hij was antropoloog/wetenschapper, ja wat niet, als je alles zelf wilt doen en boeken vol geschreven. Later had hij wel een hulp, die overal met hem meeging. Er zijn projecten waarmee men de bevolking kan steunen. In 1993 keerde Sibbele naar Nederland terug en in 1998 is hij overleden.

Ida heeft een boek over hem geschreven: Pater onder de Papoea's, een biografie van Sibbele Hylkema.

Ida werd hartelijk bedankt en een applaus volgde. De voorzitter las nog een gedicht van Sjon Donkers: Goede God .

Verslag van Anne van der Berg

TOT BESLUIT

In deze donkere dagen een gebed om troost en hulp.

O God, ik zou zo graag lachen, maar ik zie zoveel verdriet van kinderen en mensen, die alles is ontnomen.

Ik verlang zo naar vrede voor hen en voor ons.

Kunt u ons helpen al het leed te dragen.

Wij willen blijven hopen, verlangen naar het licht.

Laten wij niet berusten bij alles wat gebeurt, maar zoeken naar de liefde, die mensen toch verbindt.

Deelt U Uw zegen uit en geef ons moed en kracht, zodat wij kunnen zingen ook in een donkere nacht. Amen.

Namens het bestuur een hartelijke groet aan u allen,

Yde Jan van de Lageweg en Yvonne Slik